

POWONIANIE (4) *sb n*

Oba o oraz a jasne; e z tekstów nie oznaczają é oraz -é.

sg N powoniani(e) (3). ◇ G powoniani(a) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Węch; odoratus, olfactus Mącz (4) : Czemu ieden nos mamy á dwie oce. (-) Bowiem widzenie potrzebnieyże iest człowiekowi niżli powonianie. GlabGad B4v; Olfactus, Powoniánie. Mącz 261d, 260a; [Odoratus, das richen. wonienie/ powoniánie. Volck 426].

Wyrażenie:»naczynie powoniania« (1): ich [sępów] mozg iest barzo łuchi, także wiatr ktori wonią nofi bezpiecznie wchodzi do ich mozgu, okrom żadney wilgotney przekazi, thak iż hnet dotika sie naczyńia powoniania ktore iest przy mozgu położone. GlabGad B8v.

Cf POWONIAĆ, POWONIENIE, WONIANIE, [WONIENIE]

MN